

РЕШЕНИЕ

№ 2729

гр. София, 06.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 36 състав, в
публично заседание на 19.05.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Андонова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **7664** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба от “Б.-ГЛ” Е. – Б., представлявано от управителя Б Л против Заповед № 1001/10.09.2010 г. на Изпълнителния Д. на ИАГ, с която на основание чл. 21, ал. 1, т. 4 и 6 от НАРЕДБА № 1 от 22.12.2008 г. за реда и критериите за регистрация за упражняване на частна лесовъдска практика и за извършване на дейности в горския фонд /наричана по-долу за краткост “Наредбата”/, дружеството е отписано от публичния регистър по чл. 2, ал. 2 от Наредбата.

В жалбата се твърди, че обжалваната заповед е незаконосъобразна. Поддържа се тезата, че при издаването ѝ са нарушени административнопроизводствените правила, а именно – административният орган не е уведомил жалбоподателя за откриване на производството по отписване от публичния регистър и не му е дал възможност да предостави доказателства и обяснения по случая. В оспорената заповед се съдържали и някои неточности по отношение адресата на акта – дружеството било описано като ООД, а всъщност от 30.10.2009 г. правноорганизационната му форма била Е., липсвали имена на представляващия дружеството и ЕИК. Бил нарушен и чл. 59 от АПК, като в заповедта не било посочено пред кой орган и в какъв срок тя може да бъде обжалвана. Моли съда да отмени обжалваната заповед като незаконосъобразна.

Ответникът, чрез упълномощен процесуален представител, взема становище за неоснователност на жалбата и моли съда да я остави без уважение. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени допустимостта и основателността на жалбата, намира за

установено следното:

Жалбата е подадена в срока по смисъла на чл. 140, ал. 1 от АПК и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Със Заповед № 1001/10.09.2010 г. на Изпълнителния Д. на ИАГ /л. 13/, по повод съставен Протокол № 9 от 31.08.2010 г. /л. 88/ на комисия, назначена със Заповед № 938/10.08.2010 г. на И. Д. на ИАГ /л. 53/, и на основание чл. 21, ал. 1, т. 4 и 6 от НАРЕДБА № 1 от 22.12.2008 г., “Б.-ГЛ” Е. – Б. е отписано от публичния регистър по чл. 2, ал. 2 от Наредбата на търговците, извършващи дейности в горския фонд. Жалбоподателят е получил препис от заповедта на 17.09.2010 г. Предвид обстоятелството, че в нея не е указан нито срок, нито орган пред когото може да бъде обжалвана, на основание чл. 140, ал. 1 от АПК, депозираната по пощата на 08.10.2010 г. жалба се явява подадена в срок.

В изпълнение на изискването на разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, настоящият съдебен състав провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от Наредба № 1 от 22.12.2008 г. отписването на търговец от регистъра по чл. 2, ал. 2 става със заповед на председателя на ДАГ по предложение на комисията по чл. 3, ал. 1. С Постановление № 246 на МС от 15.10.2009 г. Държавната А. по Г. към Министерския съвет е преобразувана в Изпълнителна А. по Г. към министъра на земеделието и храните. Следователно, оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената от закона форма.

Обжалваната заповед съдържа на свой ред мотиви, от които е видно пълното съответствие между посочените релевантни за спора факти и изложеното правно основание в обжалваната заповед, липсва нарушение на процесуалния закон, изразяващо се в непосочване на фактически и правни основания, мотивиращи издаването на оспорения административен акт.

Доводът за незаконосъобразност на заповедта се базира и на твърдение, че административният орган не е изпълнил задълженията си по чл. 35, вр. с чл. 26, ал. 1 АПК да уведоми жалбоподателя за започналото административно производство по издаване на оспорената заповед, с което е нарушено правото му на участие и защита.

Оплакването е неоснователно.

Уведомлението на заинтересуваните лица е процесуален способ за реализация на задължението на органа да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая, респ. да извърши проверка за наличието на данни, съставляващи основанието за издаване на заповедта. Дори да се възприеме тезата на дружеството – жалбоподател, допуснатото нарушение на административнопроизводственото правило по чл. 35 от АПК, не може самостоятелно да обоснове отмяна на заповедта, по следните съображения:

Поначало основание за отмяна съставлява не всяко, а само същественото нарушение на административнопроизводствените правила. В теорията се приема, че съществено е нарушението, което създава вероятност за неистинност на фактите, които органът е счел за установени и които са от значение за съществуването на спорното субективно право.

Съгласно константната съдебна практика, съществено е това нарушение на административнопроизводствените правила, което е повлияло или е могло да повлияе

върху съдържанието на акта, т. е. такова нарушение, недопускането на което е могло да доведе до друго разрешение на поставения пред административния орган въпрос. В случая тези признаци не са налице, поради което и с оглед наличието на категорични доказателства, установяващи факта за несъответствие на "Б.-ГЛ" Е. с изискванията на чл. 57а, ал. 2, т. 1 от ЗГ /отм./ - не е налице сключен трудов договор най-малко с едно лице, регистрирано за упражняване на частна лесовъдска практика за дейността по чл. 39, ал. 1, т. 5, както и за нарушение на изискването по чл. 22, ал. 1 от Наредба № 1 от 22.12.2008 г. на председателя на ДАГ, следва да се приеме, че нарушаването на административнопроизводственото правило на чл. 26, ал. 1 от АПК не е съществено, т. к. не е довело до незаконосъобразност на акта, при липсата на възражения и доказателства на адресата относно изпълнението на законовите изисквания, цитирани по-горе. Несъобразяването на задълженията по чл. 26, ал. 1 и чл. 35 от АПК от страна на административния орган в процесния случай не съставлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила. При положение, че жалбоподателят е реализирал процесуалните си права на защита, липсват основания да се приеме, че са допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила при издаване на оспорения административен акт, обуславящи неговата незаконосъобразност.

Като несъществен пропуск следва да бъде ценено и непълното описание на адресата на оспорената заповед, доколкото то се дължи на неизпълнението на задължението на търговеца да уведоми Изпълнителната А. по Г. в седмодневен срок за настъпила промяна в обстоятелствата, вписани в публичния регистър по чл. 2, ал. 2 от Наредба № 1 от 22.12.2008 г.

Аргументите на жалбоподателя за материална незаконосъобразност на заповедта не могат да бъдат споделени. Настоящият съдебен състав счита, че обжалваната заповед на Изпълнителния Д. на ИАГ е правилна и законосъобразна.

От установените в хода на административното производство релевантни факти, подкрепени с представените към преписката писмени доказателства, е видно, че дружеството е прекратило трудовото правоотношение с лицензирания инженер лесовъд Д П Г със Заповед № 15/30.07.2010 г. /л. 15/. Прието по делото е и заявление вх. № 94ДД-91/04.08.2010 г. /л. 14/ от същия до изпълнителния Д. на ИАГ, с което органът се уведомява за прекратеното трудово правоотношение. При липсата на доказателства за наемането на друг лицензиран инженер, безспорна се явява констатацията, че дружеството-жалбоподател не отговаря на изискванията на чл. 57а, ал. 2, т. 1 от ЗГ /отм./ Съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 22.12.2008 г. търговец, вписан в регистъра за упражняване на дейностите по чл. 2, ал. 2, се отписва, когато в резултат на промяна на обстоятелствата не отговаря на изискванията по чл. 57а, ал. 2 ЗГ /отм./.

На свой ред, липсват и доказателства за изпълнението на задължението на дружеството по смисъла на чл. 22, ал. 1 от Наредба № 1 от 22.12.2008 г. – в 7-дневен срок от настъпване на промяна в обстоятелствата по чл. 57а, ал. 2 от ЗГ /отм./ търговецът да подаде заявление до комисията за отразяване на промяната в регистъра. Това не е сторено по отношение на обстоятелството за прекратеното трудово правоотношение с лицензирания инженер лесовъд, нито за промяната в правноорганизационната форма на дружеството от ООД в Е.. Съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 1, т. 6 от Наредба № 1 от 22.12.2008 г. търговец, вписан в регистъра за упражняване на дейностите по чл. 2, ал. 2, се отписва при неизпълнение на изискването по чл. 22, ал. 1.

Изложеното дотук води до извода, че обжалваният административен акт е издаден от компетентния административен орган в рамките на законоустановените му правомощия, при спазване на процесуалните правила и в съответствие с материалните норми и целта на закона, която от своя страна е да се осигури законосъобразното и правилното упражняване на частната лесовъдска практика. Жалбата на “Б.-ГЛ” Е. - Б. ще следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото, искането от страна на ответника за присъждане на юристконсултско възнаграждение е основателно, по арг. от чл. 143, ал. 4 АПК и чл. 78, ал. 4 от ГПК, вр. с чл. 144 АПК. Съгласно нормата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложима субсидиарно в настоящото производство, в полза на юридически лица се присъжда адвокатско възнаграждение, ако са били защитавани от юристконсулт. Ответната страна е представлявана от юристконсулт, който е поискал определяне на възнаграждение в размер на 450 лв. Съдът счита, че дружеството-жалбоподател следва да бъде осъдено да заплати на Изпълнителна А. по Г. разноски за юристконсултско възнаграждение в размер на 150 лв., определен според чл. 8, вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, издадена от Висшия адвокатски съвет, обн. ДВ. бр. 64/2004 г., изм. ДВ. бр. 2 от 9 Януари 2009 г.

Воден от горното, на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на “Б.-ГЛ” Е. – Б., представлявано от управителя Б Л против Заповед № 1001/10.09.2010 г. на Изпълнителния Д. на ИАГ.

ОСЪЖДА “Б.-ГЛ” Е., със седалище и адрес на управление гр. Б., представлявано от управителя Б Г Л да заплати на Изпълнителна А. по Г., гр. С., Б. "Х. Б." № 55, деловодни разноски представляващи юристконсултско възнаграждение в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му пред Върховния административен съд на Република Б.

СЪДИЯ: